

OP DE VINGERS GEKEKEN

INTERVIEW MET ERIK VAN DEN HOEK

TEKST HANS BOCK FOTOGRAFIE GUSTAV KIBURG

Bijzonder benieuwd en op zoek naar aanvullende informatie, reed ik samen met Gustav Kiburg, de vaste fotograaf van deze rubriek, naar Soest, de woonplaats van Erik van den Hoek. Omdat ik Erik een jaar geleden bij de Bredase vliegvisclub Daddy Longlegs aan het werk had gezien, wist ik dat hij een uitermate bevlogen vliegbinder is, die snel bindt en liever iets weggeeft dan ontvangt. Op de bewuste avond was er echter geen tijd om nader kennis te maken en te achterhalen hoe het bijvoorbeeld precies met zijn bijnaam 'erikdenorman' zit, zijn relatie met het prikbord en het vliegvisseren in het algemeen. Daar zou nu meer tijd voor zijn.

Erik heeft zijn hart verpand aan Noorwegen. "Dit jaar ga ik in september voor de derde keer. In juni een week, in de zomer drie weken en in september weer voor een week. Ik ga puur om te vliegvisseren". Erik vliegt voor korte trips graag vanaf Schiphol op Oslo – Gardermoen, waar hij een auto huurt en in ongeveer tweeënhalf uur naar de Glomma regio rijdt. "Als ik naar de bovenloop wil, komt daar nog eens twee uur bij. Binnen een dag reizen ben ik er en sta ik te vliegvisseren". Erik gaat bij voorkeur met een groepje vrienden naar Noorwegen. Uiteraard scheelt het in de kosten van autohuur en verblijf, maar het is hem veel meer te doen om de gezelligheid en het sociale aspect. "Heerlijk met elkaar langs de rivier struinen en samen een visje bakken, glaasje drinken en ervaringen uitwisselen. Het is voor mij een heel belangrijk onderdeel van een vliegvistrip." Erik verblijft graag in de omgeving van Stor Elvdal. Daar is voldoende geschikte accommodatie waar je vanaf de campings zo de Glomma in loopt.

Op mijn vraag hoe zijn vliegendoods voor Noorwegen eruitziet, geeft Erik aan: "Caddissen en eendagsvliegen, van nimfen en emergers tot adults en spents in vele maten en kleuren. Zorg ook voor variaties van de Griffith Gnat, Adams, Super Pupa en de Klinkhåmer. Probeer ook eens roze in je vliegen te verwerken. Dat is een echte vlagzalmkleur. Een roze Klinkhåmer noemen we dan ook vaak een Kinkhåmer. Verder zijn eigenlijk alle soorten goudkopnimfen en Czechnimfen geschikt en natuurlijk mag ook de Pheasant Tail, in al zijn variaties, niet in je doos ontbreken."

WIE WEET HET EN WIE DEELT HET?

Op mijn vraag of Erik misschien een paar Noorwegentips voor de lezers van De Nederlandse Vliegvisser heeft, antwoordt hij: "Ik heb geen geheimen die ik niet met anderen wil delen. Juist als je over een stek geheimzinnig doet, wordt het er alleen maar drukker. Ook op

het gebied van binden is er niets te verbergen. Het delen van informatie is voor mij al een groot plezier op zich. Zelf zou ik bijvoorbeeld best wel graag wat meer over een rivier als de IJssel willen weten. De ene keer had ik gedonder omdat ik op een fraaie plek geen looppad bleek te hebben op een bepaald stuk land, dan weer stond ik op een stuk van een beroepsvisser of juist weer de verkeerde vereniging. Ik zou wel willen dat iemand me bijvoorbeeld vijf stukken noemt. En dat hoeft echt niet tot op de meter nauwkeurig. Een beetje uitzoeken hoort er juist bij. Als je maar een richtlijn krijgt. Het is er immers groot genoeg. Een voorwaarde is dat mensen met de verkregen tips natuurlijk wel integer moeten omgaan.

Voor wat Noorwegen en de Glomma betreft zou ik de lezers willen aanraden om na het uitvissen van een stuk rivier niet meteen over de kant of door het water terug te lopen. Knoop in plaats daarvan, vooral zo tegen de avondschemering, eens een dikkere tip aan je leader en vis stroomafwaarts met een muddler of sculpin de kant goed uit. Je zult versteld staan van de agressie waarmee grote forellen en vlagzalmen de vlieg nemen en hoe dicht ze zich dan in de kant ophouden. Een andere tip is dat de vlagzalmen zich soms in heel snel stromend, ondiep water ophouden. Een natte vlieg, maatje 6-8 is in dergelijk 'wit' water soms zeer succesvol. De vlagzalmen moeten in een split second beslissen en knallen op je vlieg.

Ten slotte laten sommige vliegvisseren zich ontmoedigen als het water hoog staat. Toch valt er dan nog goed te vissen. Je zult alleen meer moeten lopen, omdat de vis zich over een groter gebied heeft verspreid, maar je hoeft niet perse minder te vangen."

MIDDEN-NEDERLAND

Hoewel Erik een fervent Noorwegenganger is, vist hij ook bijzonder veel en met volle overgave in de Nederlandse wateren. "Het meest vis ik in het stromende water van de Gelderse Vallei. Het is eigenlijk de laagvlakte tussen de Hoge Veluwe en de Utrechtse heuvelrug. Mijn favoriete watertjes zijn o.a. de Lunterse, Barneveldse en Heiligenberger beek. In maart trekken hier de windes op om te paaien. Ik vind het overigens hypocriet om er om die reden niet op te vissen. Bij zalm, zeeforel en steelhead is hetzelfde aan de hand en daarover doet niemand moeilijk. Bovendien zet ik elke vis netjes terug. Als iemand daar anders over denkt, kan ik dat vanzelfsprekend ook respecteren. Als je hier vaker vist en de windes goed bekijkt, zie je dat er drie verschillende stammen windes voorkomen. Er zijn er met bruine vinnen en een bronsachtig gekleurd lichaam, maar ook met rode vinnen en een staalblauwe gloed over de flank. Ten slotte tref je er windes met grijs-transparante vinnen en een metaalkleurig lichaam.

Uiteraard moet je in maart en april de vis diep zoeken, met zware, felgekleurde nimfen. Het water is nog koud en de vis heeft aan het oppervlak nog niets te zoeken. Als de eerste windes worden gevangen hijsen we symbolisch bij fora op het internet de rode bal. Dit gebruik is afkomstig van een schietterrein bij Amersfoort, waar men als aanduiding voor het gevaar een rode boei hijst.

Ik volg de windes tot in september. Uiteraard verspreiden de vissen zich na de paai en is het belangrijk om veel bij het water te zijn en veel meters te maken. Ik gebruik een vouwfiets waarmee ik langs het Valleikanaal struini, een gekanaliseerd en flink stromend gedeelte van

het algemeen zijn het grote vissen die lastig te vangen en behoorlijk ondoorgrondelijk zijn. Telkens is er dus weer een uitdaging.

In de zomermaanden, als ik niet in Noorwegen ben, vis ik graag op de Lek en de Waal met een dubbelhandige hengel op roofblei. Ik gebruik een streamertje dat ik, in een soort van dead-drift, schuin stroomafwaarts vis, zoals bij het zalmvissen. Ik vang ze tot dusverre meest van tijd rond zestig centimeter groot.

Vanaf oktober snoek ik graag met de streamer. Ik doe dat altijd vanaf de kant op alle soorten water. Je zult mij niet in een bellyboot op een plas treffen. Mij te koud.

Gedurende december tot en met februari zit ik achter de wintervoorn in de havens aan. Het trage vissen met diep aangeboden felgekleurde nimfen vind ik heel spannend. Het is vaak zoeken naar havens, waar nog iets te vangen is, omdat de vangsten er de laatste jaren niet beter op worden."

Ik merk op dat op die manier het jaar rond gevist is. "Dat klopt, er is in Nederland voor de vliegvisser dan ook meer dan genoeg te beleven. Ik rijd ook wel eens naar het Oostvoornse Meer. Maar vanwege de reistijd is het erg lastig om het water echt goed te leren kennen. Datzelfde geldt voor het vissen op zeebaars en fint.

REIZEN, WENSEN EN MATERIAAL

"Een van mijn mooiste vistrips was naar British Columbia. Midden in de indian summer. Wat een indrukwekkende natuur en wat een kleurenpracht. Ik was er samen met Henk, Marco en Cornelis. Op de Mau-

de Gelderse Vallei. Doordat ik er veel tijd in steek, weet ik meestal wel waar de standwindes zich ophouden. Vanaf mei, als de temperatuur stijgt, kun je ze op zicht aangooien met droge vliegen. Ze hangen vaak, schijnbaar passief, tussen de karpers in het oppervlak. Denk overigens niet dat het eenvoudig is. Je moet soms plat op je buik de vis benaderen, want ze zijn bijzonder schuw. Ook is het niet zo dat elke zwarte Palmer opgezogen wordt. Ze weigeren ook vaak. Soms is een sprinkhaan wat ze willen."

BRASEM, VOORN, ROOFBLEI EN SNOEK

"Aansluitend aan de windepaaitrek volgt die van de brasem en voorn. Deze vissen komen stroomopwaarts via de Eem vanaf het IJsselmeer. Ik denk zelfs dat ze stroomafwaarts van de Rijn hier komen paaien. De rivieren zijn helemaal getrapt en de vis kan zich zodoende over flinke afstanden verplaatsen. Ik vis met nimfen in het stromende water. Over

rice ving Henk de grootste. Een steelhead van 96 cm. Ik vergeet nooit de immense staart van die vis."

Erik zou heel graag nog een keer op de rivieren van het Kola schiereiland in Noordwest Rusland vissen. "Ik heb zo'n filmpje gezien waar een bruine forel uit een wilde rivier in de ongerepte wildernis zich op een oordopjesvlieg stort. Wat een spektakel. De vliegvisser op het filmpje schuift een oordopje op een blanke haak en poppert het over het oppervlak en vangt zo heel dikke bruine forellen."

In zijn bindkamer staat een tiental Loop reels opgesteld. "Ik vind de Loop Traditional reels gewoon mooi en ze geven zonder aanloop lijn af. Het feit dat er geen echte slip op zit, maakt me niets uit. Ik gebruik mijn handpalm om de vis af te stoppen, als dat nodig is. Ik ben niet iemand die steeds het nieuwste van het nieuwste moet hebben. Zo vis ik momenteel weer veel met mijn oude Orvis Far & Fine hengels. Ze

► OP DE VINGERS

DE NALLE PUH

GEKEKEN

hebben zo'n specifieke actie en buigen fraai op een mooie vis. Eigenlijk ontdek ik nu pas hun charmes.

DIGITAAL

Erik gaat met zijn tijd mee en is gecharmeerd van de snelheid waarmee anno 2009 informatie uitgewisseld kan worden. "Vandaag kreeg ik nog een sms uit Noorwegen, van een bevriende vliegvisser. Hij sms-te me dat hij op een patroon dat ik hem had gemaaild een bruine forel van rond veertig centimeter heeft gevangen. Fantastisch!"

Over zijn website www.erikdenoorman.com vertelt Erik: "Ik heb hem nu bijna een jaar. Ik wilde al veel langer een website, maar ik vond het lastig om er zelf een te bouwen. Bovendien wil ik er niet meer dan twintig tot dertig minuten per dag mee bezig hoeven zijn om er een artikel op te kunnen plaatsen. Pieter Wensveen, ook een vliegvisser, heeft me enorm geholpen. Hij heeft voor mij een omgeving gemaakt waarin ik zeer snel en makkelijk artikeltjes kan toevoegen. Ik zet er elke dag wel een nieuw artikel op. Momenteel heb ik zo'n vierhonderd bezoeken per dag. Het komt helemaal tegemoet aan mijn wens om anderen te helpen met onze hobby en mijn kennis met anderen te delen. De site wordt in de lucht gehouden door alweer een vliegvisser. Peter van Beekum zorgt dat de updates er komen en spreekt me zo nu en dan

even streng toe als ik iets verkeerd doe. Ik houd mijn website bewust vrij van banners en sponsors. Als je daar eenmaal aan begint, werkt het niet meer zoals ik voor ogen heb. Je kunt dan bepaalde dingen niet meer schrijven of moet juist tegen bepaalde zaken door een bepaalde bril gaan bekijken. Daar wil ik eigenlijk niet aan. Het is vooral een hobby. Toch zijn er af en toe lieden die denken dat ik er mijn zakken mee kan vullen. Niets is minder waar."

Een actuele website is spannend. Als ik bijvoorbeeld aan de Glomma ben of ik krijg berichten vanaf de Glomma door, dan zet ik ze, zo mogelijk dezelfde dag nog, op de website. Andere vliegvisser die op dat moment net niet uitgevonden krijgen welke vliegen de vis op de Glomma wil, kunnen het zo op mijn website lezen en er hun voordeel mee doen.

"Ik vind een webcam ook helemaal geweldig", legt Erik uit. "Als mensen contact opnemen over hoe ik een bepaalde vlieg bind en het lukt niet met woorden of tekst, dan zet ik de webcam voor mijn buik en bind ik de vlieg vanuit het perspectief zoals de binder er zelf tegenaan kijkt, zo voor. Ik voel me een dan echte multimedia vliegbinder."

BINDEN

Als ik aan Erik vraag wanneer hij is begonnen met vliegbinden en van wie hij het meest heeft geleerd, zegt hij: "Ik begon op mijn dertiende. Omdat ik geen geld had, was ik genoodzaakt om gebruik te maken van goedkope materialen. Zo gebruikte ik o.a. verpakkingsmateriaal en kraaltjes van de markt. Ik haal overigens nog steeds vliegbindspullen bij winkels als Xenos, Action en Pipoos. Ik heb het vliegbinden van heel veel verschillende mensen geleerd en ik leer nog steeds van anderen."

Erik wordt op vele nationale en internationale beurzen gevraagd als demonstratiebinder, toch merkt hij op: "Ik geloof niet dat ik bijzonder begaafd ben als binder. Ik heb wel veel fantasie en varieer graag op bestaande patronen. Ik heb daar meer plezier in dan in het binden van hele series van hetzelfde patroon. Ook gebruik ik in mijn variaties graag een heel scala van afwijkende materialen."

Op mijn vraag of hij iets concreter kan zijn, antwoordt hij: "Maak eens een Pheasant Tail met een thorax van koperdraad of van dubbing. Of met een zilverdraad ribbing door het lijfje, of met een geel lichaam, of zonder staart. Het is eindeloos!"

DRAAIEN EN KNIPPEN

Gevraagd naar een paar bindtips voor de beginnende vliegvisser, zegt Erik: "Realiseer je dat je fysiek eigenlijk niet veel meer hoeft te kunnen dan draaien en knippen. Als je dat kunt, kom je al een heel eind. Houd het simpel, doe niet te moeilijk. Als je in het begin het dubben lastig vindt, gebruik dan een stukje wol. Je krijgt vrijwel hetzelfde resultaat, maar het is veel makkelijker. Omdat beginners vaak (te) veel windingen gebruiken, zou ik ze willen aanraden om met de dunste binddraad te binden. Dat lijkt lastig, vanwege het gevaar dat de draad breekt, maar door bijvoorbeeld Spiderwire te gebruiken voorkom je dat. Op die manier kun je ook al snel wat kleinere vliegen binden. Het stopt dan niet bij maatje 14. Het is belangrijk om meteen de verhoudingen binnen

het patroon in de gaten te leren houden. De lengte van een staartje of vleugel in verhouding tot de haaksteel bijvoorbeeld. Daarnaast moet je zo snel mogelijk aanleren om ruim voor het haakoog te stoppen met binden, zodat je een fatsoenlijk kopje kunt maken bij het afbinden. Een dikke prop binddraad op het haakoog is lastig aan de waterkant, als je je tip door het oog wilt halen, maar verstoort ook de juiste verhoudingen van de vlieg. Ten slotte zou ik iedereen willen adviseren om van een vliegvisvereniging lid te worden. Je leert veel door naar anderen te kijken en het is reuze gezellig."

BOEKEN EN STOKJE

Samen met Ad Swier en Wim Alphenaar heeft Erik meegeschreven aan het, op de laatste Fly Fair uitgekomen, boek Vliegvis- en vliegbindtrucsjes. "Ik zou nog graag zelf een boek schrijven met veel foto's en tekst over het vliegvisseren. Ook een Schreineriaans geschreven boek voor beginners over het vliegvisseren lijkt me leuk."

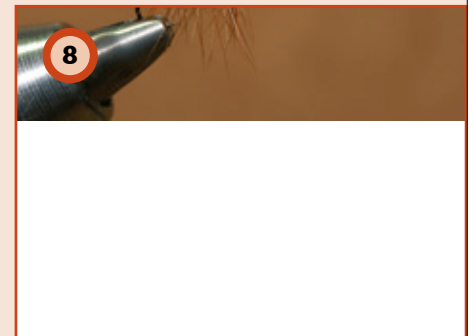
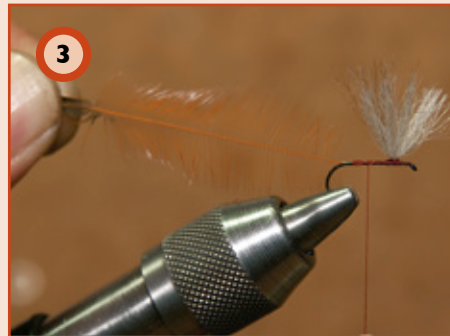
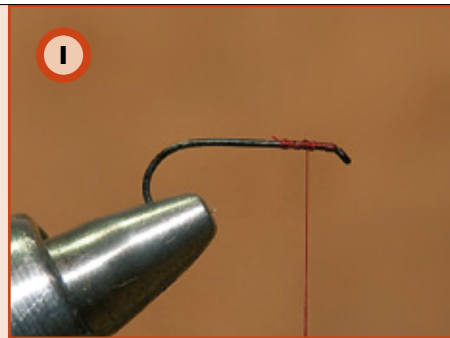
Erik geeft het stokje van deze rubriek door aan Wil Selles. "Wil is voor de meeste vliegvisseren geen bekende binder. Door zijn bescheidenheid zul je hem zelden op een beurs als demonstratiebinder treffen. Toch vind ik hem tot de tien beste binders van Nederland behoren. Hij bindt gerust vijftig identieke en complexe zalmvliegen die niet van elkaar te onderscheiden zijn. Wil is een echte 'slagenteller'."

NALLE PUH (SPREEK UIT: NALLE POE)

"Dit is een echte 'must-have' vlieg voor Noorwegen, Zweden en Finland. Het patroon komt oorspronkelijk uit Finland en wordt veel op Zweedse websites en magazines besproken. Nalle Puh in het Fins staat voor 'Winnie de Poeh'. Het patroon stelt een fladderende caddis voor, die boven het water op en neer duikt om eitjes te leggen. Het moet een ruig gebonden vlieg zijn, want alleen als het tijdens het leggen van de eitjes fout is gegaan en de vlieg in het water is beland, ontstaat een statisch model, dat al skatend strepen over het water trekt. Door de maat en kleur te variëren kun je er ook een Yellow Sally-variant van maken (inzet 1), een Black Sedge (inzet 2), een Rusty Orange Sedge (inzet 3) of een Brown Sedge.

BINDSTAPPEN NALLE PUH:

- 1 Zet rode binddraad op aan de voorkant van de haak. Ik gebruik een Gamakatsu dunstelige droge-vlieg-haak.
- 2 Zet een toef bruinwitte anthron op als vleugel. Let erop dat je de toef niet te strak inbindt, anders vormt de toef een geheel en wordt het meer een parachuteachtige vlieg. De toef moet dus uit elkaar staan en een V-vorm hebben. Breng hierna je binddraad naar achter, tot boven de haakpunt.
- 3 Bind een bruine hanenveer in, waarvan je de fibers tussen je duim en wijsvinger haaks op de schacht hebt gewreven.
- 4 Meng tussen je vingers 2/3 deel hazendubbing met 1/3 deel light yellow kunststof dubbing. De ontstane kleur is nu een subiel soort olive. Dub er een lijfje van, waarbij je ook een beetje dubbing vóór de vleugel legt. Borstel de dubbing uit, zodat een ruig lijfje ontstaat.
- 5 Hackle de hanenveer van achter naar voor, waarbij je ook 1 of 2

slagen voor de vleugel legt.

- 6 Knip het restant van de hanenveer af, bind een kopje, whipfinish en lak het kopje af.
- 7 Neem de vlieg uit de vise en knijp de twee delen van de vleugel tussen je vingers tegen elkaar. Knip nu de dichtgeknepen vleugel schuin en op de gewenste lengte af.